

Silmänkantamattomiin jää silmät sokaisee | Viima täynnä vimmaa
viiltää läpi
käsien | Vuoret ympäröivät
saalistaan, niin vailla uskoa | Mistä voimme täällä elää? | Mis
tä löydämme tien
eteenpäin? | Kylmenee
ilma vaikka päivä pitenee | Ei metsä säältä suojaa anna | Harvo
in näyttäytyvät
selviytyjät erämaan |
Taakse jääneet eivät pääse haudan rauhaan | Vuoret ympäröivät s
aalistaan, niin
vailla uskoa | Mistä
voimme täällä elää? | Mistä löydämme tien eteenpäin? | Ei elo k
ohtaa kuolemaa |
Ainoastaan kärsimystä
ja tuskaa | Viety on kykymme kulkea | Voimat askeleiden ehtyneet
| Heikkoina ja
haluttomina | Turmioon
eksyneet | Taivaan paino laulaa kuorona | Korviamme sen sävel p
iinaa | Riistään
vapautemme, synnyttään
pelkomme | Saa meidät säälin unohtamaan | Se kaikuu seinämistä
| Ilman halki
kiirii | Menetetty toivo
viimeisten | Vuoret ympäröivät saalistaan, seuraavaksi iskevät
| Mistä kukaan
täällä elää? | Mistä löytää
tie eteenpäin? | Susille jäävät uhreiksi heikot | Vahvat saavat
susien tahdon |
Silmät sokeina seuraamme
ääniä | Vain ihmisluonto pahuudesta elää | Vaisto ottaa vallan
kun mieli
kääntyy mustaan | Ei näy taivalta
jalkojemme alla | Suden loimi yllään, epätoivo apunaan | Pian e
nsimmäinen
tarttuu aseeseen | Tekee
lopun jumalanpilkasta ja hulluudesta | Kun viimeinenkin syyllis
tyy murhaan |
Näillä hyisillä poluilla |
Minne pimeässä ryömimme | Sinne pedot vaeltavat | Olemme esittä
neet roolimme |
Se kaikuu seinämistä |
Ilman halki kiirii menetetty toivo | Kuule tuomittujen huuto |
Valo paljastaa
veriroiskeet lumessa |
Teoistamme heijastuu matkamme määränpää | Ei elo kohtaa kuolema
a | Kärsimyksen
voi lopettaa |

Luontoamme pelkään | Vaan enää en voi huutoja vaientaa | Niin s
ade viimeiset
varjonsa langettaa |
Lakeudet muuttuneet hautausmaiksi | Saman taivaan alla selviyty
jät erämaan |
Sodan muiston tieltään tuuli
pyyhkii | Se kaikuu seinämistä | Ilman halki kiirii menetetty t
oivo | Jo unessa
kuulen tuomittujen huudon